

Ὁ Ἐλβετίας κ. Δαμασκηνὸς πρωτοπορεῖ καὶ στὴν
«διαμόρφωσιν μιᾶς θεολογίας οἰκουμενικῆς διαστάσεως»

Αὐξάνονται οἱ ἀνησυχίες γιὰ τὴν οἰκουμενιστικὴ προοπτικὴ τῆς θεολογικῆς παιδείας*

*Ἐνῶ ἐκκρεμεῖ ἡ τελικὴ
πανορθόδοξος στάσις
ἔναντι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ,
ἡ ὀρθόδοξος θεολογικὴ
ἐκπαίδευσις λαμβάνει
οἰκουμενιστικὸ χαρακτῆρα*

Συνάντησις στὸ Μεταπτυχιακὸ Θεολογικὸ Ἰνστιτούτο τοῦ Σαμπεζῦ τῆς Γενεύης. Στὸ κέντρο διακρίνεται ὁ Ἐλβετίας κ. Δαμασκηνός, ἐν μέσῳ ἑτεροδόξων καὶ ἄλλων συμμετόχων.

Τὴν 12.11.1999, τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Γενεύης, «μετὰ ἀπὸ ὁμόφωνη ἀπόφαση τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Αὐτονόμου Σχολῆς Προτεσταντικῆς Θεολογίας», ἀνεκήρυξε τὸν μητροπολίτη Ἐλβετίας κ. Δαμασκηνὸ ἐπίτιμο Διδάκτορα (honoris causa), προκειμένου νὰ «τιμῆσιν μίαν προσωπικότητα μοχθοῦσαν ἀδιακόπως διὰ τὴν οἰκουμενικὴν προσέγγισιν, ὡς καὶ διὰ τὴν προσέγγισιν μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως» καὶ νὰ «χαιρετίσῃ τὸν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου καὶ βαθείας πνευματικότητος θεολόγον καὶ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἐνότητος μεταξὺ τῶν πολιτισμῶν καὶ τῶν ὁμολογιῶν».

Ὁ Κοσμήτωρ τῆς Αὐτονόμου Σχολῆς Προτεσταντικῆς Θεολογίας, κατὰ τὴν παρουσίᾳ τῆς προσωπικότητος καὶ τοῦ ἔργου τοῦ τιμωμένου κ. Δαμασκηνοῦ, ἐτόνισε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἀνικανοποίητος ἀπὸ τὴν ἀνύστακτὴ δραστηριότητά σας ὑπὲρ τοῦ οἰκουμενικοῦ διαλόγου, ἐθέσατε ἐπίσης στὴν ὑπηρεσία τοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου τὰ προσωπικὰ σας χαρίσματα τοῦ διπλωμάτου καὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς πίστεως. Ὡς μεσογειακὸς ἄνθρωπος φαίνεσθε προορισμένος νὰ διενκολύνετε τὶς σχέσεις μεταξὺ τοῦ μουσουλμανικοῦ κόσμου, τοῦ ἰουδαϊσμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀπὸ τὶς ρίζες σας γνωρίζετε ὅτι ἡ εἰρήνη μεταξὺ ὄλων τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀβραάμ εἶναι μίᾳ ἀνάγκῃ ὄχι μόνον γιὰ τὴν περιοχὴ, στὴν ὁποία γεννήθηκα καὶ ἀνεπτύχθηκα οἱ τρεῖς μονοθεϊσμοί, ἀλλὰ σὲ τελευταία ἀνάληψη καὶ γιὰ ὁλόκληρο τὸν κόσμον.»

* * *

Ἡ τιμητικὴ αὐτὴ διάκρισις πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ αὐξάνει ἔτι

περισσότερο τις ἀνησυχίες τῶν Ὁρθοδόξων ὅσον ἀφορᾷ τὸν προσανατολισμὸ τῆς θεολογικῆς παιδείας, ὅταν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Ἰνστιτούτο Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν Ὁρθοδόξου Θεολογίας, τὸ ὁποῖο λειτουργεῖ ἤδη ἐπὶ τριετία (1997-1999) στὸ Ὁρθόδοξο Κέντρο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὸ Σαμπεζὺ τῆς Γενεύης, ἰδρύθηκε ἀπὸ κοινῶν μὲ τὴν Προτεσταντικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενεύης καὶ συνενώνει «τίς κοινὲς προσπάθειες [Ὁρθοδόξων] θεολόγων πιστῶν στὶς ρίζες τους καί, συγχρόνως, ἀνοικτῶν στὶς νέες πραγματικότητες».

Οἱ σκοποὶ τοῦ Ἰνστιτούτου ἦσαν σαφῶς διατυπωμένοι ἐξ ἀρχῆς:

Τὸ Ἰνστιτούτο, τοῦ ὁποίου Πρύτανης εἶναι ὁ κ. Δαμασκηνός, «ἐντάσσεται στὶς πολύπλευρες πνευματικὲς δραστηριότητες τοῦ Ὁρθοδόξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἔχει ὡς σκοπὸ του νὰ προετοιμάξῃ θεολόγους -ἀμφοτέρων τῶν φύλων- γιὰ τὸν διεξαγόμενον σήμερον πολύπλευρο διαχριστιανικὸ καὶ διαθρησκειακὸ διάλογο, ἀπαιτοῦντα ἀρτίως κατηρητισμένα στελέχη»· «τὸ Ἰνστιτούτο ἐντάσσει στὸ Πρόγραμμα Σπουδῶν του ὡς ὑποχρεωτικούς κλάδους μαθημάτων τὴ Δογματικὴ καὶ τὴ Βιβλικὴ Θεολογία, οἱ ὁποῖοι θὰ διδάσκωνται ἀπὸ καθηγητές, ἀντιστοίχως τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν τοῦ Φριδούργου καὶ τῆς Γενεύης, παραλλήλως, θεαίως, πρὸς τὴν ἀνάπτυξή τους ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους Καθηγητὲς τοῦ Ἰνστιτούτου».

Εἶναι ἄλλωστε χαρακτηριστικὸ, ἐκτὸς τῶν πολλῶν ἄλλων, ὅτι κατὰ τὴν τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους τοῦ Μεταπτυχιακοῦ Ἰνστιτούτου Ὁρθοδόξου Θεολογίας στὸ Ὁρθόδοξο Κέντρο τοῦ Σαμπεζὺ «ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Θιβάρως κ. Pierre Duprey, Πρόεδρος τῆς ρωμαιοκαθολικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν πολιτιστικὴ συνεργασία, ἀνέπτυξε τὸ ἐπίκαιρο θέμα ὑπὸ τὸν τίτλο: “Προοπτικὲς γιὰ τὸ μέλλον τῆς συνεργασίας μεταξὺ θεολογικῶν Σχολῶν”, ὁ ὁποῖος εἶναι σημαντικὸ καὶ γιὰ τίς μελλοντικὲς προοπτικὲς τοῦ Μεταπτυχιακοῦ Ἰνστιτούτου Ὁρθοδόξου Θεολογίας γιὰ τίς παρασχεθεῖσες ἐξαιρετικὲς πνευματικὲς καὶ ὑλικὲς προϋποθέσεις μεταπτυχιακῶν σπουδῶν» (sic).

* * *

Εἶναι σαφές, ὅτι προωθείται σταθερὰ ἡ οἰκουμενιστικὴ προοπτικὴ τῆς θεολογίας, ὅπως τὴν εἶχε διαγράψει ἄλλωστε καὶ ὁ πατριάρχης Ἀθηναγόρας, ὁμιλῶν πρὸς τοὺς Φοιτητὰς τῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος Ἀρχίδος, κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ἐπισκέψεώς του στὴν Σόφια στὶς 13 Μαΐου 1969:

«Καλούμεθα εἰς τὴν διαμόρφωσιν μιᾶς θεολογίας οἰκουμενικῆς διαστάσεως, ἡ ὁποία, ἀπηλλαγμένη τῶν ἐριστικῶν καὶ ἀμυντικῶν πλεγμάτων, ἐλευθερωμένη τῆς ἐπιδιώξεως τῆς αὐτοδικαιώσεως, θὰ εἶναι οὐχὶ λόγος περὶ Θεοῦ, ἀλλὰ Θεοῦ Λόγος, ἐνοπιὸς τῶν Χριστιανῶν ἀπάντων».

→ Περιοδ. «Ἐπίσκεψις», ἀριθ. 576/30.11.1999, σελ. 15-17· ἀριθ. 575/31.10.1999, σελ. 9-12· ἀριθ. 562/31.10.1998, σελ. 8-17· ἀριθ. 549/31.10.1997, σελ. 2-27· Ἀθανασίου Ἱ. Δεληκωστοπούλου, Ἐξω Ἀπὸ τὰ Τείχη: Ἀθηναγόρας Α', ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἔκδοσις 6', Ἀθήνα 1988, σελ. 235.

(*) Περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις», ἀριθ. 35/Ἰανουάριος-Μάρτιος 2000, σελ. 147.